

[Chr. R. Christensen.]

mæssigt drevne Røgerier, er Forholdet for det første det, at Rigsdagen, da den i 1932 vedtog den Bestemmelse, der nu foreslaas ændret, utvivlsomt ikke helt var opmærksom paa, hvad den vedtog, og dernæst, at Bestemmelsen i de første 13—14 Aar, Loven eksisterede, i Virkeligheden ikke blev praktiseret, idet man først ved et Cirkulære fra Veterinærdirektoratet for halvandet Aars Tid siden er kommet ind paa at praktisere de Krav, Loven stiller.

Jeg skal villigt indrømme, at det Lovforslag, som her foreligger, fremkommer paa et Tidspunkt, som ikke er allermest tiltalende. Det fremkommer paa et Tidspunkt, da man gennem Indskrænkninger af Kødforbruget og gennem alle disse Forsynings- og Fordelingsvanskeligheder, man slaas med, har givet mange Lejlighed til at gøre Kødforsyningen til Genstand for bitre Tanker. Mange har maattet give Afkald paa en Forsyning, som ellers var normal, og naar der saa foreslaas en Ændring i Loven om Kødkontrol, hvorefter man tilsyneladende letter Forholdene for Landbruget og for de 200 000 Hjem uden for Landbruget, der hjemmeslagter, saa er der maaske en og anden, der kan mene, at dette er urimeligt paa nærværende Tidspunkt. Men det er jo ikke saadan, at Loven virkelig giver større Mulighed for Hjemmeslagtning eller for Udnyttelse af hjemmeslagtede Produkter. Det fremgaar jo alene af den Omstændighed, at den Lov, man her giver et Tillæg til, er vedtaget i 1932, paa et Tidspunkt, hvor man havde mere end Kød nok, ja, hvor man endog var inde paa at destruere det Kød, man havde for meget. Der er ikke Tale om, at man faar større Muligheder for Hjemmeforbrug af Kød efter Vedtagelsen af denne Lov, men man ophæver en Art Sundhedskontrol, som Sundhedsstyrelsen efter den højtærede Landbrugsministers Fremsettelsestale ikke finder, at der er Fare ved at ophæve, og en Kontrol, som i sig selv har skabt megen Utilfredshed og medført adskillige Udgifter, som de fleste, der er ude for den, fristes til at betegne som overflødige, og som i hvert Fald ikke er nødvendige. Man har vel Lov til at sige, at vi lever i en Tid, hvor vi er belempret med Ordninger paa det ene og det andet Omraade, i et saadant Omfang, havde jeg nær sagt, at man ligefrem er ved at drukne i disse Ordninger og Reguleringer, der er ved at blive en ren Lidelse for Befolkningen, og som har skabt et

Administrationsapparat, der vist er mere end stort nok. Alt dette maa vi naturligvis finde os i, hvor det er nødvendigt, men at opretholde Foranstaltninger, som ikke er nødvendige, og som egentlig ikke engang er formaalstjenlige, men kun er et Irritationsmoment og medfører Udgifter, det er der ingen Grund til. Jeg finder det derfor rigtigt at gennemføre det foreliggende Lovforslag, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Laurits Hansen: Det foreliggende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om indenrigs Kødkontrol er ikke meget omfattende, men kan vist have stor Betydning.

Ifølge § 1 bemyndiges Landbrugsministeren til at meddele Tilladelse til, at Kød og Slagteaffald hidrørende fra Dyr, der for fremmed Regning er slagtet paa et autoriseret Eksportslagteri med Eksport til Ulandet for Øje, indføres og forhandles i enhver Kommune her i Landet. Hidtil er denne Slagtning foregaaet paa de offentlige Slagtehus, og det bør ikke blive saadan, at man favoriserer vore Andelslagterier rundt omkring, fordi man eventuelt kan faa slagtet billigere. Hvis det er dette, der er ment, vil jeg i hvert Fald se lidt skeptisk paa det. Hvis man derimod, som der staar i Bemærkningerne, kun lader slagte til Eksport for Kvæg- og Kødudvalgets Regning paa Eksportslagterierne, naar de offentlige Slagtehuses Kapacitet ikke længere strækker til, ja, saa er Spørgsmaalet et andet. Disse Ting kunde vi muligvis faa oplyst nærmere i det Udvalg, der er bebudet. Efter vor Mening maa — som det ogsaa blev sagt fra socialdemokratisk Side — disse Slagtehus høres, naar man træffer en Ordning, saaledes at man ikke gaar hen og giver Andelsslagterierne en Fortrinsstilling til Ugunst for de Slagtehus, som er oprettet netop med Eksportslagtning for Øje.

Jeg kan tilsige mit Partis Medvirkning til den videre Behandling af Forslaget i et Udvalg.

Steen: De her foreslaaede Ændringer i Loven om indenrigs Kødkontrol kan jeg paa Det radikale Venstres Vegne anbefale, og jeg vil gerne føje til, at jeg gerne gør det, og det gør jeg, fordi jeg bedømmer dem som en Imødekommenhed over for det praktiske Livs rimelige og berettigede Ønsker, og fordi jeg vurderer dem saadan, at de vil kunne betyde en praktisk Lettelse uden paa nogen Maade at være til